

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

I Kronhus = Församlingen födt i barn: Döbe
Stadstrumslagaren Nils Holm, 63 år gammal, af
håll och stynng, Anders Roberg, 22 år, af watten-
set. Soldaten af Merikes och Wärmelands Re-
gemente, Olof Petersson Breberg, af durchlopp-

Rundgbresler.

Bok-uctionen, som utfattes at hållas hos Herr
Magister Nordblom, inställes, för mellankomman-
de orsaker, til den 27 Augusti.

Nästkommande Tisdag, som är den 1 Julii blif-
wer på denna Stadens Auctions-kammare försäl-
et parti, så wäl sammanmalet som frädt rågmjöl,
nyligen från Norköping ankommet, hwilket förut
kan beses hos Herr Christian Arwidson.

Om någon åstundar at tilhandla sig en wäl byggd
och belägen gård, han behagade sig hos Herr Johan
And. Lamberg annåla, och åswen där om köpet
accordera. På samma ställe finnes nyligen in-
kommet finsiktat frädt rågmjöl och ganska goda
confect-rusin i keukor, samt bruneller i askar til köps.

Zwänne hela Fräsehemman, belagne tått wid
hwatandra fem ottondels mil ifrån Alingsås, tillika
med en mjölqvarn och säg, som gå hela året, utom
skog och fiske, äro sale til den som wäl betalar dessa
nätta egendommar, hwilka kunna bätres beses i orten,
än här widlöftigare beskriswas.

Angifwes til salu hos Handelsmannen Herr And.
Barthengren nyligen inkommen säpa af bästa sort-
ten, eller den så kallade Gryniga, emot billigt pris.

Rättelser. S. 360, r. 18, står al parti: läs
al pari; s. 372, r. 3, står 3: läs 30; s. 395, r. 8,
står säker: läs osäker.

Göteborgska Magasinet.

Lördagen, den 5 Julii 1760.

Wälmente tankar om Skogsfötsel *.

Så ostridigt det är, at wårt kära Fädernesland,
igenom den milda förhynens styrelse, en nå-
dig Swerhers wisa förfatningar, och wälsinnade
Inbyggares förnuftiga tiltag, enhet, ömnickt tiltager
i allahanda upodling, så angeläget är det ock, at
wi i tid påtänke de säkraste medel, hwarigenom så
goda anstalter kunna bära sig, och blifwa nyttiga
för efterwerlden. Denna gången går jag förbi
de flere grenar, som med granlagenhet böra anses
på et grönskande Riks-träd, såsom Gudsfruktan,
färdom, fria konstler, handel, sjöfart, åkerbruk, ängs-
fötsel, bergwerk, fabriquer, fiskerier, med mera,
D o och

* Denna wakra afhandling om Skogsfötsel, som Herr
Ryekoherden Ahleöf benäget inlemnar, och Herr Hof-
Secreteren Walmison på några ställen riktat, låter
almånheten så mycket gunstigare anse, som skogarnes
fall är för handen, och wedbristen häromkring allför
tydeligen rönes.

och håller mig nu endast wid den grenen, som heter Skogs-skötsel: ty om den förnåra afhugges, låra säkert åfwen åtskillige af de förenämde wantrefwas, och ånteligen förmultna.

Swea och Göttha Riken hafwa af naturens HErre blifwet försedde med det, som kan flyddas des Inbyggare för köld. Därtill bidraga många Skogsdjur med deras pelfar, och foglar med fjäder, men långt betydligare är ändå den värme wi hafwe af Skogen; och när därtill lägges all annan af denna rika förlåning härflytande nytta, så må wi wäl med grämelse erinra oss wåre förfäders löstet med denne Rikets juwel.

När wi eftersinne nödwändigheten af Skog nu för tiden, i jämförelse emot de äldre tider, kunne wi aldrig nog sparsamt hushålla med de glesa qwarleswor, wi ännu däråf hafwe öfriga. En utwidgad handel fordrar ömrigare tillgång på träwaror, däråst wårt öfwerflöd skal någorlunda betalas genom utförel. Anlagde werk, som fodra ömrig tillgång på bygningswerk, wed, kol och bark, hafwa i senare tiden otroligen taget til, och tala nog samt om Skogens angelågna wård, så framt de i framtiden skola bestå. I Städerna ökas åfwen årligen inwånarne, som mer än förr tarfwa bränse. Låt om oss därför i tid tänka på medel til Skogens förökelse och hård, särdeles wid stökanterne, där man har den måst af nöden.

Då wi företage oss, at utrota den urgamlige lusten til hårnad, som hitintil nog wisat sig dåruti, at man härjar och bränner Skog, böre wi först efter-

tersinna

tersinna de hinder, som så länge åsskuret fredsamare tankar emot de öfkyldiga träden.

1. Hafwa nödiga förordningar til Skogens helgd i förra tider saknats.

2. Har alltid funnits en straffbar obekymmersamhet hos menigheten, som aldrig tänkt på at spara åt barn och efterkommande.

3. Har en iritad inbilning, at Skog kan aldrig utödas, ehuru han hugges, efter han skal wåra snart igen, åfwen gjort många til Skogsödare.

4. De många delägare uti almänningar hafwa likasom upåggat hwarandra, at göra ånda på Skogen, och af dem hafwa oloflige betöckare taget anledning, at åfwen insinna sig, som alt, igenom den hittils brukade handhafning, icke wäl kunnat förekommas.

5. Byelag, och om hwarandra i mindre stycken delta ågor, hafwa otroligen förekommit Skogsplantering och des skötsel, då en slitig och sparsam icke wäl kunnat wårda sin nedlagda möda.

6. Öfvermånga swedjer kunna ej utan rysning påtänkas, hwarigenom så många millioner tran blifwet öfkyldiga offer för elden, då däråf allenast kunnat dragas någon liten förmån af grödan i 4 til 5 år, men långt större skada i flera hundratal, medelst utmagrad jord och förstörde Skogar.

7. Wanar, at sätta eld på ljung och enebuffar, i tanke at därigenom få marken bördig, har wåret, och är ej mindre dårågtig; ty efter en sådan wåldsamhet, kan på 50 år knapt en telning framtrijuta.

8. Öfwat misbruk wid ångerödning har och gjort sit til, då stök, löf och qwistar samlats, och bredewid stora trån upbränts, hwarwid flera tusende träplantor struket med, och de större träden utorkats.

9. At man nedhugget trån, och därpå allenast taget små stycken til wissa behof, och låtet det öfriga qwarligga, har betaget både bete och wårt för Fogen.

10. En utan urskilning anstald Fogs- och ångerödning, då marken förlorar sit lugn och sin swalka, har ej litet hindrat Fog-wårten i wårt Rike.

11. At låta kreaturen så beta öfwer alt, utan tillsyn, har ej waret et ringa fel.

12. Öfornuftiga löf-brått, då qwistarne förnåra afbyggas och topparne oftast följa med, har waret en strafbar sed: ty sådane trån måste gå ut.

13. Galet har det och waret, at man, utan eftertanke, sålt Fog, så at ofta 50 omkulhugne utgå trån icke kunnat göra samma gagn, som et eller två wäl klufne eller utsokte qwistar kunna göra.

14. Wåre Fogar hafwa grusweligen blifwet medtagne, igenom almånna och enskilda bygnader, som kunnat genom andra och waragtigare åmnen uprättas.

15. Eldstäderne på de fläste ställen, särdeles på landet, hafwa icke waret inrättade til Fogens besparing, utan til des förödning, ehuru man af mindre wed, och bättre inrättning, kunnat hafwa mer wårme.

16. Uppsynings-männernas ringa förmån wid Fogars

gars bewakning, och förbrytäres tital, har och lagt hinder i wågen.

Mera kunde wäl ännu sägas om wår Fogsödning, hwilken ansentligen ökes af tjäru-brännerier, potaske-tilwerkningar, kolsmilor, barktagning och bastflåning, och flera saker: men som lärde Landsmän redan tolkat för oss de bästa sätten i dylika mål, så Frider jag nu til hjelpemedlen emot de andra upräknade, och ibland oss ännu nog gångse selen.

(Fortsättning härnäst.)

Korta Lärda Nyheter.

Lund. Härifrån har jag sådt underrättelse om Magister-Promotionen, som gick högtideligen för sig den 21 Juni. De Lagerfrönte woro, efter det wanligen instränkta antalet 40, hwaraf 14 allena funnos närwarande, som singo fransar af wår Österlänstke, och med så många stäl widberömda Professor, Herr Mag. Swen Munthe. Magisterfrågan, om sanningen genom Disputationer kan utletas? framstältes och nekades af Philos. Adjuncten och Vice-Secreteraren, Herr Mag. And. Pet. Stobäus; men jakades af den förste Lagerfrönde, nämligen Herr Magister Widegren. Gratisten, Herr Magister Bernd Munthe, slutade, efter wanlighet, Acten, med bön och tackfågelse.

Wid denna, som andra högtideligheter, utkom äfwenledes en Inskönkan, eller så kallad Latinsk Elegi, författad af Herr Adjuncten Stobäus, hwilken tackes, af wördnad för witterhet, antingen förklara sig, eller ursägta mig, som påstår, at han,

Stobæiska namnet och Lunds Academi til mättelig heder, tåmmeligen förhastat sig, och syndat både emot Ortoaraphiske och Prosodiske lagar i Latinen: lagar, som årminstone i 1800 år waret afgjorde. Hwad lærer en Lurdorph i Köpenhamn, eller en Ancherfen säga, när de se, at i Sverige är fat långt, och undertiden dattous in us? At hwilken eller casuren i Pentametro wråkes in i andra Hemistichium; at sådane diphthonger, som aftrig afhuggas, omedelbarligen ledsagas med en vocal, som seu alio. At substantivum står i slutet af ena strophen, och därunder hörande adjectivum i början af andra: Då likwål lagstiftarne i den Poetiska werlden sluta stropher och meningar tillika. Jag undrar också, med hwad grund Herr Vice-Secretæren staswar så illa: Til exempel Lycæum med æ, och twårtemot tropæum med e simplici, men frenum åter och effrenis med æ. Jag undrar också, i hwilken latinsk Almanach den 21 Junii heter XI. Cal Jun. Detta kan åndteligen wara et tryckesfel: dock beklagar jag nu den gamle Smetius, och wår årlige Noltenius, Fornelius och flere, som förlorat sin länge bestridda wördnad. Om en Cloqu. och Poeseos Professor tål detta ingrep, wårstar en lector, på de Romares wagnar, beifrat.

Små Lärda Nyheter.

Den 28 i förleden månad sammanträdde Klubbherrarne på Bibliotheket, då jag, såsom förste Präses i Klubben, höll följande korta Tal.

Min

Mine Herrar,

Den åran, at första gången föra ordet i wåra möten, fodrar utan twiswel större omhugsan, än mina omständigheter medgifwet. Det är Er bekant, huru jag, öfwerhopad med många tillstötande bishflor, sådt omögeligen tid, at wara omtänkt om et til detta tillfälle lämpeligt och utarbetat Tal. Men som jag ingalunda bör med ursåger löna det förtroende, hwarmed J nyligen hedrat mig, måste jag, fast icke efter min önskan, doch så godt jag kan, öppna wår wigtiga Session, under förbehåll, at ingen af Er tager modeller til sina Tal af följande Rapsodi.

Warer då wälkomne, wårdaeste Klubb-Herrar! at med witra råd och åtgärder understödja et förslag, hwars upfinnare jag til större delen waret. Det är icke nog mognat, hwad wi beshnnerligen påhystat med dessa sammankomster; doch grönskar witterheten ibland oss, efter mångas omdöme, och framtiden torde ståligen wånta hårligare störd, än wi selswe tänke. Hoppet är årminstone rotat hos almånheten, at en ny Schola snare uppstiger i Götzeborg, om wåra Handlingar, jämte Magasinet, blifwa ståndiga witten til wår gemensama fit.

Det faller af selswa billigheten, at jag bör med skyldig taksamhet erkänna den mödan, som J gifwet Er, sedan Magasinet genom Edra lärda sammanfott erhållet nya jwäter och rikedomar. Jag twif-

D d 4

lar

lar ingalunda, at I ju med samma drift och åhögga stån mig hådanester hi, som hittils: hwarom jag och Skyldigast anhåller.

M. H. Et par hufvudmål böre wi hafwa of föresatte: et, at ämnen, som stickas in i Magasinstä vrår, om icke pryda, doch ätminstone ej wanhedra sit ställe: det andra, at saken framlägges i ren och prydelig drägt. Ingen lärer neka, at et arbete, som så inrättas, winner pris, och hårdar emot tid och öde: däremot rostas och ådras de allranyttigste saker, som ligga ofsjade i sit råa ämne.

Edra råd och anstalter bör jag med taksam ihågkommelse tillfröjwa det wal af ämnen, som uphöjer hälften af Magasinet för år 1760, det är de 26 art, som redan utkommet. Läter för all del i werlden den stamman ej öfvergå of, at wi uphöjwes redan i början af vårt arbete; eller at jag blottåles ensam för hela tungan af en bygnad, som Edra händer gjort almännare bekant, och mera lysande, än at selet i des fullbordan kan dölsas. Det är nog, at jag passar och afmåter, hwad i hwar Stygel tjenar. I bören efter gifwet löfte förse mig med tillräckliga och ofjagtiga materialier: jag menar inga rå ämnen, utan fullkommeliga meubler, som klåda vårt upresta witterhets-hus.

Det är onödigt, at orda för kännare om wal utaf ämnen: I förstån allesamman bättre än jag, hwad almånheten smakar. Det är icke en månniskas lott, at sprida sig til allehanda saker, och ändå tänka med styrka i hwardera. Därföre framletar jag helst ur Edra, och flere lärdas gömor,
ett

en hög strödda anmärkningar, som tillika äro närörande, och interessera Swenske mån mer än Utläningar. Förmodeligen äro och selswe lärdomshjeltarne wal betjente med sådana inrättningar, hwarigenom många upståfter, som förut legat i mödter, komma ändteligen fram, och hele den lärde kroppen får sin tillhöriga circulation.

Men ingen Schönhet är så retande, at hon länge förfuser, med mindre den samma tid efter annan prälar i olika klådedrägter, och därmed förnyar och uphöjer det behag, som sägringen tilkommer. Således är det ej allena nödigt, at wal uttänka saker prindas med ord, utan at sammansättningen lånar städse nya behagligheter af olika, fast artiga, skrift. I almånhet bör agtas, at, så mycket mögeligt är, Språket hålles heligt, ehwad man talar med bunden eller obunden tunga; at ingen Latin, Tyska eller Fransösta stämmer renheten; intet twång hindrar tydeligheten, och inga sammanstående, samt illa sturrande brytare stämna et ljustigt ordafall; hwilket Gråter och Romare oförlifneligen wårdat, men Swenske Författare sällan widtänmas. Det kan icke nekas, at förmycket knäp anstår ingen lysosatt och allvarsam människa: men reglor gifwa ingen måstare i konsten bekommer; och andra mer bekanta wägar jag lägga följande til: At inga ord äro bättre sammanbundne i en och samma mening, än de som hafwa lagom blandning af brytare och ljudare. Ho ser icke, at det skulle låta ganska stråft, om man sade? Zabergs berget. Däremot blifwa

drönen ej förtta af Taberget. Svenska Språket äger alla förtjenster, som något i werlden, om man allena mildrar denna hårdhet, som des många mantligen sammanlöpande brytare förorsaka: en omständighet, som ensam mer afkräcker utlänningar, än alla Lexica och Grammatikor läsa och upmuntra.

Slutligen hoppas jag, at om Swenskan ej hinnes till sådan lustlighet, som Gräkiskan, sådan majestätlighet, som Latinen, sådan läckerhet, som Fransiskan, sådan rikedom, som Ungelskan, sådan lärhet, som Italienskan; kan hon dock upnä andra fullkomligheter, som nydelighet, ren- och ensaldighet, wärdighet, wigt och behaglighet.

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Resande äro Herr Capitaine-Lieutenanten Hisinger ifrån Carlscrona, Herr Öfwer-Directorem Ahlströmer, och Herr Doctor Jagräus ifrån Alingsås, samt Herr August Ahlströmer utifrån. Dersutan är en ny och obegripelig Undergörare från Island ankommen, jag menar Equilibristen Michael Stuart: en mästare, at dansa på en hängande ståltråd. Han tager et spetsglas, som jag nyligen sedt, och sätter på des kant en utdragen wärja, och ofwan på wärjespetsen en ten-talrif; hware på

på händer, at wärjan och talrifven löpa omkring, som et hjul. Han spelar ock på Theatren med et halmstrå; i det han samma, ömsewis, fångar på panna, näsa, skuldror, armbogar, knän, fötter, hälar, händer och på flera sätt. Detta, och många andra konster, gör han efter musique, och hafwa de störste kännare högeligen förundrat sig öfwer allsamman. Det är måst undranswärdt ibland konsternas förestälning, at han swingar med alla sina equilibrer.

Ankomne äro Skepparne Christen Jensen Grafwen ifrån Randers med hafre och oberedde hudar, Jacob Nabskede ifrån Bourdeaur med win och brännin, Peter Johanson ifrån Hamburg med mursten, och litet packhusgods, And. M. Schale ifrån St. Ubes med salt och Portugis-win, Lars Nyberg ifrån Croßwyf med salt och brännin, Jöns Holmberg ifrån Ålborg med oberedda Fin och victualie-waror, och Christian Monson ifrån Dundie med barlast.

Utgångne äro Skepparne Jonas Edberg till Assabon med nederlags-waror, William Andersson till Hull, Peter Iswarson till Frankrike med järn och bräder.

Helsingör. Den 6 Junii anlände Skepparne Sigge Jekkes till Wisby, Samuel Portgate, Hiney Iarding och William Standliffe, till Stockholm, alle från Rotterdam med barlast, Peter Krest ifrån Stockholm till Amsterdam med järn, Anders Ullerim ifrån Calmar till Gøtheborg med Klaphols, Sven Stare ifrån Warberg till Stockholm

holm med sill, Hans Dathan til Stockholm, Lars Holmstrand til Memel, Hans Hanson Lund til Petersburg, Alexander Berg til Stockholm, alle ifrån Gøtheborg med sill, Per Gadh ifrån Marstrand til Nyköping med sill, Johan Elias Barkman ifrån Amsterdam til Stockholm med stycgods, Elias Ulenius ifrån Nyica til Stockholm med salt, Carlsten Kutsch och Caspar Jeremias Neshert från Bourdeaur til Stockholm med win, Samuel Dizen ifrån Bourdeaur til Stockholm med mjöl. Den 7. Hindrich Moltfrete ifrån Uddewalla til Stockholm, och Niclas Grimwehn ifrån Marstrand til Carlscrena, bågge med sill. Den 8. Eyle Snybrandh ifrån Wolgast til Hamburg med tobak, Arfwed Redberg ifrån Gøtheborg til Wisby, och Christopher Gedda ifrån Uddewalla til Stockholm, bågge med sill. Den 9. Arwed Raaberg til Wisby, Anders Larsson til Gesse och Swen Kullin til Carlscrena, alle ifrån Gøtheborg med sill, Arwed Oluf Berg ifrån Marstrand til Stockholm med sill, Johan Jochim Fischer ifrån Stockholm til London, och Johan Gåks ifrån Gesse til Amsterdam, bågge med järn, Jacob Wötter ifrån Stockholm til Amsterdam med tjära, Anders Björnson ifrån Norköping til Gøtheborg med råg, John Pyts ifrån Wisby til Gøtheborg med salt. Den 10. Erich Sundström ifrån Gesse til Amsterdam med järn. Den 11. Frid. Fridson och Jonas Mörk, ifrån Norköping til Gøtheborg med råg, Caspar Nilsson ifrån Stockholm til Marstrand med salt, Carl Ekelund ifrån Wisby til Halmstad med salt, Peter Petersson ifrån

ifrån Norköping til Gøtheborg med mjöl, Anders Matson ifrån Stockholm til Gøtheborg med järn, Carl Nyman ifrån Stockholm til Amsterdam med bräder, Israel Aspelund ifrån Gøtheborg til Calmar med sill, Johan Frid. Frank ifrån Amsterdam til Stockholm med stycgods. Den 12. Jeremias Holmberg ifrån Bourdeaur til Stockholm med win. Den 13 anlände Fr. Aronwik, Swen Lunberg, Johan Lindqwist, Anders Pet. Myra, And. Bergström, Christ. Jungström och Joh. Berres från Bourdeaur härstädes, samt Danste China-sararen, Capitaine Elphinston Swenske Convoyen ifrån St. Ubes lärer och wara här i dag, såsom den nu är i Cattegat. Den 13. Zarald Johnson ifrån Dronthem til Stralsund med sill, Nils Nilson til Carlscrena, David Bolin til Dangig, bågge ifrån Gøtheborg med sill, Johan Haggren från Norköping til Marstrand med råg, Anders Appelberg från Hamburg til Stockholm med stycgods, Cornelis Nestling från Middelburg til Stockholm med barlast, Anders Pet. Meyer, Christian Langström, Swen Longberg, Sebastian Badendik, Anders Bergström, Aron Wik, Jan Gereck och Johan Lindqwist, alle från Bourdeaur til Stockholm med win, Johan Ström från Bourdeaur til Norköping med win. Den 14. Johan Frid. Monteck från Marseille til Stockholm med win, Isaac Lundberg från St. Ubes och Lissabon, Daniel Puot, Isaac Kammecker och Hindrich Josander från St. Ubes, Frid. H. Åberg från Mallaga och St. Ubes, alle til Stockholm med salt, Isaac Hulsch och Jons Högberg til Carlshamn, Johan Dman til Gesse,
Jan

Jan Tieder til Åbo, alle från St. Åbes med salt,
Matth. Theiser från Cetto til Stockholm med vin.
Den 15. Jacob Strandhem från St. Åbes til
Österfjön med salt. Den 16. Anders Walberg til
Warberg med råg, Johan Frid. Widegren til St.
Åbes med bräder, bågge från Stockholm. Den 17.
Hans Pet. Kruse från Wisby til Loholm med salt,
Clas Schonberg från Malmö til Bergen med tjära.
Den 19. Johan Jörgen Heitman ifrån Calmar til
St. Åbes med bräder, Knut Paulsen och Lars Gud-
munson til Kongälf, Per Ebbeson til Götteborg,
alle från landscrona med stafwer, Anders Knape
från Calmar til Götteborg med stafwer, R. Peter
Stolpe och Anders Andersson från Stockholm til
Bristol, Herman Loffted til London, och Johan
Sutherborn til Amsterdam från Geste, alle med järn,
Jan Leendert Daker från Wolgast til Amsterdam
med hjellkar. Den 20. Joh. Niclas Wigböl från
Stockholm til Dublin med järn, Anders Klen från
Norköping til Götteborg, Pet. Kemmerot til Bour-
deaux, och Anders Janson til Götteborg, från
Danzig, alle med råg, Berend Bark och Christian
Petersson från Geste til Amsterdam med järn och
tjära, Eric Rosenblom från Stockholm til Mar-
strand, och Jonas Pet. Kier från Norköping til
Götteborg med tunnor.

Små Kyrko-tidningar.

I morgon prädikar Adjuncten, Herr Magister
Montin, uti Högmessan.

Den 23 dennes kommer Biskops- och Nilsdags-
mannawal at gå för sig här i Stifter.

Härads-

Härads-Profsten och Kyrkoherden i Haslöf, Herr
Magister Hertac Dahlberg, är den 12 förledne
Juni med döden afgången.

Til Örnwalla Pastorat hafwa Vice-Pastorn
och Commministern, Herr Johan Swarthen, Com-
ministern Herr Rutger Konz, och Adjuncten i Is-
torp, Herr Hans Ström, sådt af Ven. Consistorio
Missiver.

Likaledes äro Herr Candidaten Tholen, samt
Adjuncterne, Herrar Elfwensten och Lachonius sän-
de, som Prosprädikanter, til Commnistraturen i
Webbdige.

I Swenska Församlingen äro, ifrån den 19 Ju-
ni til den 3 Julii, födde 8 Gosse- och 3 Flicko-
barn: Döde Kyparen Mejers hustru, efter barn-
fång, Fru Maria Åke och Sillemrakaren Wenner-
ström af feber, Åstfede Under-Officeraren Mörks
hustru, strax efter barnsbörd, 1 Gosse af verk,
1 barn af koppor, 1 dito af feber, 1 dito af tor-
sten, och 1 Flickobarn strax efter födslen.

I Nyssa Församlingen dödt 1 barn.

I Kronhus-Församlingen födde 5 barn: Döde
hustru Ingeborg Persdöter, 80 år gammal, af håll
och stung, Soldaterne Jöran Jöransson af wattu-
sor, Carl Korsberg af bröstfeber, Amund Berg-
ström af tårande sjukdom, och Gadd af wattusot,
och 1 barn af slag.

Rundgöresser.

Uti Rinnered, i Westergöthland, afled i förleden
Maj månad en 72 år gammal Constapels-Enka
från

från Lovisa, kallad Christina Litchen: hon sade sig
wara född i Götteborg, hwart hon och ärnade re-
sa, samt hafwa därstädes barna-barn; Hännens man
skal i lifstiden hetat Berg; om någre arfwingar här
finnas, så tåckas de anmäla sig hos Herr Nlof Rom-
mel, at så weta, hwar qwarlätenskapen bekommes.

En liten blomsterkrans, af de almännaste uti Ne-
rifet befintliga wårter, utgifwen til Scholarnes tjenst,
och trykt i Örebro, finnes til köps på Post-Contoret.

Skulle någon Handlande här i Staden ästunda
en Dogosse, som tjent et par år i små Städer; så
lemnar jag därom någagtig underrättelse.

Et Sillesalteri, beläget på Lindholmen, och be-
stående af 3 upptrade bodar i en långa, med et
fringbyggt hus eller Skul, jämte en Böckare-wer-
stad, och et därunder hörande torp af 2 wånings-
rum, är til salu; hwarom närmare underrättelse
fås af ägaren, Herr Hans Buss Johanson.

Hos Herr Johan Peter Berenberg, boende på
Drotninge-gatan hos Herr Joh. Hinrich Nisch, fin-
nas friska Citroner, nyligen inkomna ifrån Hamburg.

Om någre resande åt Norrköping ästunda qwar-
ter därstädes; kan detsamma erhållas hos Källars-
måstaren Egge, på Källaren Tre Prinsar, gent-
emot Dyfka Kyrkan.

En af de nyare Banco-Seedlarne, stor 300 Dal-
Kopparmynt, och afflipt i nedre hörnet af blanka
sidan, är förkommen. När han återställes, löf-
was 12 Dal. Silfvermynt i wedergållning.

Et parti gamla, men goda fenster äro til salu;
hwarom Tygstrifwaren Åkerman mera.

I dag är bortkommen en grön Fogel, lif en Pappagou-
den som samme til ägaren kan återlewewera, skal hederligen
blifwa belönt.

Götteborgska Magasinet.

Ördagen, den 12 Jullii 1760.

Forsfärning af Fogskörslen, och i synner- het om Hjelpe-medlen.

Någ äro förordningar utgifne til Fogarnas helg-
sålom Konung Gustafs stadga af den 28 Febr.
1558, Konung Johans den 7 April 1569 och ordinan-
tien 1577, Drottning Christina den 22 Marti 1647,
Konung Carl XI den 29 Augusti 1664, den 19
Decemb. 1683 och den 3 Febr. 1691. Konung
Friedrics den 13 Febr. 1725, 1734 års Fogsk-
ordning och förklaringsarne af 1739 och 1746, med flera; men
hwar hafwa doch så priswärda anstalter hulpet?

Om de förr brukeliga dulga-böter med warsam-
het åter blefwo införde, så skulle strukran och upmun-
tran på en gång hjelpas åt, at skaffa bestöd om olof-
liga hyggen, nidingswärt på trån och all slags wård-
löshet. Om Uppsyningsmän blefwo förbundne til
något answar, men fingo wid sagligen utrönte
förbrytelser, behålla åtminstone hälften af böterne,
jämte ersättning för kostnad wid ringen, skulle för-
brytare